

Värmland / Säffle / Kila kyrkogård

Gustaf Carlsson

Gustaf Carlsson föddes 1884 och växte upp i Svanskog. Hans far drev under en tid kvarn i Säffle och det var där han lärde sig mjölnaryrket. Han gifte sig med Elin, som kom från Västmanland och på 1920 och 1930-talen arrenderade de olika kvarnar i sydvästra Värmland. Under denna tid föddes också deras barn – flickorna Margit, Britta och Karin. Gustaf hade en stark önskan om att få driva egen kvarn och efter att ha gjort en del marknadsundersökningar bestämde han sig för att bygga en elektrisk kvarn i Torstensbyn. Under den tid kvarnen byggdes hyrde familjen bostad på övre Lövenborg. När kvarnen var klar 1933 byggdes även bostadshuset. Detta innebar stora investeringar med lånade pengar och en orsak till mycken oro under första tiden efter bygget. Det visade sig dock snart att det var en bra investering, rätt i tiden och med god återbäring.

Inne i kvarnen fanns en kvarnkammare, dit Elin kom med kaffe till kunderna. I anslutning till kvarnen fanns också ett stall, där besökarna kunde ställa in sina hästar. Att som barn vara med vid ett kvarnbesök var en stor upplevelse. Spannmåls säcken hissades upp från källan, en grov arm sträcktes ut och ryckte in säcken. Inne snurrade den stora elmotorn, som drev allt i kvarnen. Kvarnstenar dundrade, remmar löpte upp och ner och såll skakade.

Kvarnen var i drift fram till början av 1960-talet, då Gustaf slutade som mjölnare. Åren hade tagit ut sin rätt, och behovet att mala för djurfoder och bakning blev allt mindre. Gustaf var även en ivrig fiskare och många sommarkvällar tillbringade han med att ro drag ute på Summeln. Kanske vare det god avkoppling att uppleva tystnaden på sjön efter allt väsen i kvarnen under arbetsdagen. Fångsten bestod mest av gädda och gös, men egendomligt nog var Gustaf inte speciellt förtjust i att äta fisk.

I Gustafs trädgård finns en sten som är skön att sitta på. Den stod en gång vid Norrgårdsbergen längs vägen till Östensbyn. På denna sten vilade gärna folk som kommit vandrande uppför backen från Östensbyn. Gustaf fattade tycke för stenen och köpte den för tio kronor av Carl Johansson i Norrgården. Det sägs att det bara var två som orkade lyfta denna sten, Gustaf och Per Ors på Västbacken.

Flickor blev ju förr i tiden oftast inte påkostade utbildning. Det var en för stor utgift för familjen och traditionellt fick kvinnan efter giftermål ta hand om hus och hem och då ansågs inte utbildning nödvändig. Här avvek dock familjen Carlsson. Alla tre flickorna fick utbildning, Margit och Britta blev lärare och Karin sjuksköterska. Gustaf var mycket stolt över sina döttrar och också mån om sin fru. När det blev goda inkomster från kvarnen hände det att Gustaf tog taxi till Karlstad för att bjuda Elin på konditori och bio.

Gustaf dog 1969 och Elin 1967.